

ἀρχαίας δηλονότι, μέσης καὶ νεωτέρας, τῆς μὲν ἀρχαίας
 πρωτότυπα μὲν συγγράματα ἢ οὐκ ἐγράφησαν, ἢ τὸ πι-
 θανώτερον γραφέντα οὐ σώζονται, μόνα δὲ ταύτης καὶ
 ἀρχαίτατα μνημεῖα ὑπάρχουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ ἐννάτου καὶ
 ἐφεξῆς αἰῶνος τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς γενόμεναι ἀπὸ
 τοῦ ἐλληνικοῦ μεταφράσεις τῶν ἁγίων Γραφῶν, τῶν ἱε-
 ρῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, καὶ τῶν συγγραμμάτων
 τῶν θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας πατέρων. τῆς δὲ μέσης ἐφά-
 νησαν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἐποχὰς συγγραφεῖς τὸ
 πλεόν ἐκκλησιαστικοὶ, γράψαντες μὲν καὶ αὐτοὶ ἐν ὕψει
 Σλαβωνικῷ ἀρχαῖζοντι, ἀναμιζάντες ὅμως ἔστιν ὅπου
 καὶ τινα γλωσσηματικὰ ἰδιώματα ἐκ τῶν ἐπιτοπιῶν ἑ-
 καστος διαλέκτων, ἅτινα δύνανται θεωρηθῆναι ὡς πα-
 ραφθοραὶ μὲν τῆς γνησίας κανονικῆς καὶ κλασικῆς Σλα-
 βωνικῆς διαλέκτου, μετάβασις δέ τις καὶ μετάπτωσις
 ἀπ' ἐκείνης εἰς τὰς νῦν λαλουμένας καὶ κατὰ τόπους
 καλλιεργουμένας διαλέκτους. Ὡς δὲ τρίτη, τέλος, τῆς καθ-
 ολοῦ Σλαβωνικῆς Γλώσσης ἡλικία, θεωρεῖσθωσαν αὐταὶ
 αἱ κατὰ τόπους διάλεκτοι, κλάδοι μὲν οὔσαι τοῦ ἀρχαίου
 ἐκείνου στελέχους, ἄλλως δὲ παρ' ἄλλοις ἀναπτυσσόμεναι,
 καὶ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀφιστάμεναι τῆς παλαιᾶς ὀρθότητός
 τε καὶ γνησιότητος κατὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας καὶ πε-
 ριστάσεις ἐκάστου τῶν πολυσχιδῶν Σλαβωνικῶν φύλων.
 Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπεὶ δὲ ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος
 ἐγχειρήματός ἐστι τὸ διδάξαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσ-
 σαν πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργοὺς,
 καὶ ἐπεὶ δὲ αὕτη ἐστὶν ἀναντιρρήτως ἡ ὀρθότερα, κανο-
 νικώτερα καὶ κλασικώτερα, τούτου χάριν ἐκρίναμεν ἀ-
 ναγκαῖον, ἵνα ὑπάρχη ἀφθονώτερον κείμενον ἐκ τῶν ἀρ-
 χαίων ἐκείνων μεταφράσεων. Κατεχωρίσθησαν δὲ καὶ ἐκ
 τῆς δευτέρας ἢ μέσης ἡλικίας τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα, ὡς ἀναγ-
 καίας θεωρηθείσης καὶ τῆς γνώσεως τῶν ἐν αὐτῇ γλωσση-